

Tajomná karta

To, že sa telefonát s Lukom prerušil, Beu prekvapilo rovnako ako jeho. Zrazu zostalo na linke ticho. Snažila sa mu zavolať naspäť, ale spojenie sa nepodarilo nadviazať. Spolu s Patrikom zahli do bočnej uličky. Naľavo aj napravo sa dvíhali múry domov. Mali síce iba dve poschodia, ale zdalo sa, že sa nad nimi nakláňajú, akoby chceli vytvoriť strechu. Sem sa nemohol dostať nijaký signál. Luk bude musieť počkať. Prenasledovanie športovca je dôležitejšie.

Marek zostal stáť pred tmavými drevenými dverami. Hľadal zvonček, nijaký však nenašiel. Opatrne zaklopal a netrpezlivo prestupoval z jednej nohy na druhú. Znovu zaklopal a čakal. Nestalo sa nič. Drevené dvere zostali zatvorené.

Marek sa bezradne pozeral hore na fasádu domu. Všetky okenice boli zatvorené. Sklamane dupol nohou. Malú drevenú tabuľku držal stále v ruke. Pozorne skúmal prednú aj zadnú stranu, krátko rozmýšľal a potom si zhlboka vzdychol.

Bea s Patrikom stáli pritisnutí za hrubým stĺpom, ktorý podopieral vikier na prvom poschodí. Podchvíľou sa niektorý z nich naklonil dopredu, aby sa pozrel na Mareka.

Plavec nariekal ako malý chlapec, ktorý nedostal, čo chcel. Nepokojne začal pochodovať hore-dolu. Nebezpečne sa pritom blížil k úkrytu tigrích detektívov. Už odtiaľ nemohli odísť. Určite by si ich všimol. Patrikovi a Beáte nezostalo nič iné, len zadržat dych a tuho sa pritisnúť k stĺpu. Marekove tenisky vydávali na zemi vízgavý tón, ktorý stále silnel.

A potom sa to stalo:

Marek Šindler zrazu stál pred svojimi prenasledovateľmi. Úľak bol rovnako veľký na oboch stranách.

Marek okamžite spoznal Beu. „Čo to má znamenať?“ oboril sa na ňu. „Sliediš za mnou? Prečo to robíš? Nieкто ňu poslal?“ Bol veľmi roz-

čúlený. „Na moste si do mňa vrazila zámerne, však?“

„Nie, nie, to bola čistá náhoda!“ rýchlo ho uisťovala Bea. Inokedy mladistvá a šibalská tvár plavca od zlosti celá očervenela.

V snahe chrániť kamarátku sa Patrik postavil pred ňu. A aby Mareka upokojil, rýchlo vyhrkol: „Hej, my sme len tvoji fanúšikovia.“

Športovec spustil plecia. „Je to dosť bláznivé. Lenže som vo veľkej tiesni. Bezpodmienečne sa musím dostať do tohto domu.“

„Prečo?“ chcela hneď vedieť Bea.

Plavec sa opäť nahneval. „Nieкто vás určite poslal. Možno ste z nejakých novín.“

„Nie!“ zvolali kamaráti jednohlasne.

Marek ich pochybovačne pozoroval. „Jednoducho zmiznite. Odpáľte!“

Bea bez ďalších okolkov predstavila seba aj Patrika. „Sme celkom dobrí, keď sa veci zdajú beznádejné,“ zakončila. „Už sme vyriešili zopár ťažkých prípadov.“

Po krátkom váhaní sa im Marek zdôveril. „Nie je tu žiadna kľučka ani guľa, ani kľúčová

Hľadanie v záhrade

„Musel ho stratiť, keď ním tréner triasol,“ domnieval sa Luk.

Patrik zodvihol rozstrapkané konce stužky. „Pretrhla sa. Je už stará a dosť zničená,“ poznamenal a zviazal oba konce.

„Marek chcel mať amulet za každú cenu ešte pred pretekmi. Možno je preňho akýmsi talizmanom,“ premýšľala Bea.

Luk sa ironicky zasmial. „Môže byť až taký poverčivý?“

Patrik poznal na túto tému vtipný príbeh. „Jeden slávny futbalista vraj hráva vždy v tých istých podkolenkách. Máva ich v kovovom kufriku s číselnou zámkou. On totiž verí, že bez týchto podkoleniek by nedokázal strieľať góly.“

„Aspoň tie podkolenky občas vyperie?“ zaujímala sa Bea.

Patrik mlčky pokrútil hlavou.

Bea zmraštila tvár. „Samozrejme, že potom musia byť v takom kufri. Ten zápach by nikto neprežil!“

Existovala iba jedna jediná možnosť, ako Marekovi doniesť amulet. Tigrí tím musí ísť do Pekingu a pred pretekmi ho vyhľadať. No ako sa tam dostať? Aj lietadlom by to zo Šanghaja trvalo dve hodiny.

Pani Kaminská medzitým zaplatila. „Pohyb, moji milí! Dnes ideme ešte do múzea a potom na vežu Ťin mao ta-ša, jednu z najvyšších budov v Číne. Zajtra sa vyberieme do mesta Chang-čou pri malebnom Západnom jazere. Tam na nás čakajú stovky lotosových kvetov, romantické pagody a večer plavba loďou.“ Z ka-

